

царта. Парижъ му станалъ вече непоносимъ и затова, а и поради настояването на баща му, той поелъ пжтя обратно за Залцбургъ. Когато се върналъ, Моцартъ по-искалъ да види отново своята избраница Алоиза Веберъ, която била вече артистка въ Мюнхенския оперенъ театъръ. Но тя, възгордѣла се твърде много, го посрещнала студено, неучтиво и надменно. И той трѣбвало да се завърне въ Залцбургъ все тъй беденъ, скроменъ, нещастенъ и оскърбенъ, както билъ и при заминаването си. Нещастieto вече преследвало на всѣка стѣпка боговдѣхновения Моцартъ. Той не само че не билъ назначенъ на служба отъ архиепископа, но дори билъ изгоненъ отъ двореца му съ хули, ругатни и ритници.

Моцартъ — възрастень.

Моцартъ е вече на двадесетъ и петъ години. До тази възраст, въпрѣки многото нещастия, които го споходили, той написалъ стотици малки и голѣми музикални произведения и много опери, въ които вложилъ толкова способностъ, човѣчностъ, красота и слънчева радостъ! Но, докато малкиятъ Волфгангъ билъ боготворенъ заради способноститѣ му, възрастниятъ Моцартъ билъ преследванъ и унижаванъ отъ завистници. И, наистина, колкото блѣсъкъ и приказностъ имало въ неговото детинство, толкова скръбъ и горчивини разяж-